

Zeer geachte leden van Provinciale Staten van Utrecht,

Tot mijn verdriet moet ik u attenderen op de wijze waarop met ons als inwoners van de provincie wordt omgegaan door gedeputeerde mevrouw Verbeek-Nijhof en haar ambtenaren. Als inwoner van Linschoten heb ik te maken met het voornemen van de provincie om een rotonde te leggen in de N204, welke vlak langs mijn huis loopt. Dit plan is in de ogen van de meerderheid van de omwonenden de verkeerde oplossing voor de huidige problemen die aan de weg kleven.

De wijze waarop het plan aan ons gepresenteerd is en de manier waarop er vervolgens alles aan gedaan is om algemene, goed gemotiveerde bezwaren van de omwonenden onder het tapijt te vegen is ronduit grievend te noemen. Op alle bezwaren zijn louter technocratische reacties gekomen, die er kortgezegd op neerkwamen dat het plan doorgedrukt wordt omdat het kán onder de wet- en regelgeving. Nergens is ook maar een schijn van de menselijke maat toegepast in de provinciale reacties. Als omwonenden hebben wij een werkgroep opgericht om te kijken hoe alle belangen zo goed mogelijk gediend zouden kunnen worden, daarbij zeer zeker ook de belangen van de provincie om dit een veilige en goed functionerende weg te laten zijn in het oog houdend. Niemand is immers gebaat bij een onveilige oplossing, wij als omwonenden al helemaal niet. In een poging tot goed overleg te komen hebben wij meerdere gesprekken met ambtenaren en zelfs een keer met mevrouw Verbeek zelf gehad. Nooit is er daarna enige spontane feedback gegeven die duidt op de bereidheid om daadwerkelijk in goede harmonie tot verbetering van het plan te komen. De uitwerking van een alternatief (gemaakt op ons aandringen) heb ik uitsluitend in handen gekregen doordat ik er een schets van ontdekte in een brief aan Provinciale Staten en ik vervolgens heb gevraagd om die tekening ook te mogen zien.

De bottom line is steeds weer dat de provincie een complete rotonde wil aanleggen om het verkeer af te remmen, zodat voetgangers en fietsers gemakkelijker de provinciale weg kunnen oversteken. Primair zijn rotondes niet bedoeld om autoverkeer af te remmen, maar om kruisende verkeersstromen te reguleren met een zo klein mogelijk ongevalsrisico. Als er echter weinig tot geen kruisende stromen zijn is dit een kostbaar en inefficiënt middel om een kruising in te richten. Dit is ook vastgesteld in de rapportages van het verkeersonderzoek. Wel kleven er grote nadelige ketengevolgen aan een rotonde op deze plaats. Alle aangedragen alternatieven om tot een gelijk verbeteringsresultaat te komen, maar met behoud van goede doorstroming, minder ruimtebeslag, minder schadelijke uitstoot en minder geluidsoverlast worden zonder pardon weggebuldoerd onder verwijzing naar de mogelijkheid dit te doen zonder de normen te overschrijden. En onder verwijzing naar "het beleid", wat zou voorschrijven dat iedere kruising in iedere provinciale weg van een rotonde voorzien moet worden, als het maar even mogelijk is. Of er daarbij enige verkeertechnische noodzaak tot een rotonde is doet niet terzake. Deze opstelling van de gedeputeerde en haar ambtenaren is om gek van te worden, omdat iedere redelijkheid in overleg daarmee bij voorbaat wordt uitgesloten. Door ons als omwonenden wordt dat als uiterst onrechtvaardig en ondemocratisch ervaren. Immers, sinds wanneer is "het beleid" een soort van natuurwet die zich aan iedere redelijke vorm van toetsing onttrekt? Ons lijkt het dat beleid zou moeten worden geoptimaliseerd per aangetroffen situatie.

Enige tijd geleden is door de SGP-statenfractie een reeks artikel 47 vragen over deze situatie aan de gedeputeerde gesteld. In de beantwoording schroomde zij niet om de vragen onvolledig te behandelen, maar ook nog eens om ons als bewoners als bedreigend voor voorstanders van een rotonde en als een klein, niet ter zake doend groepje weg te zetten, zonder dat daarvoor enige grond was. Dat de ontmoeting die wij met haar hadden in overleg met de provincie beperkt was tot uitsluitend direct omwonenden om onnodige escalatie te voorkomen vergat zij gemakshalve maar even. Ook beweerde zij dat de meningen verdeeld zouden zijn onder de tegenstanders van het rotondeplan. Echter, alle omwonenden die tegen zijn hebben allen exact dezelfde petitie ondertekend, waarin heel duidelijk de bezwaren zijn weergegeven. Er zullen vast individuele accentverschillen zijn,

maar eenieder heeft zich ondubbelzinnig achter die opsomming geschaard. Vertegenwoordigen 200 handtekeningen een "klein groepje", als het om één kruising gaat? Verdeel-en-heers-tactieken zijn van alle tijden, maar vooral in dictaturen. Het feit dat mevrouw Verbeek het nodig vond om bovenop haar onwil om in werkelijk overleg te treden met ons óók nog eens met modder moest gaan gooien om de Staten te kunnen misleiden heeft ons diep gegriefd.

Ondanks al deze botte gedragingen vanuit de ivoren toren hebben wij steeds geprobeerd op constructieve wijze contact te houden. Uiteindelijk heeft mevrouw Verbeek persoonlijk aan de fractievoorzitter van de SGP statenfractie beloofd dat zij wederom met ons in contact zou treden, ditmaal om werkelijk overleg te voeren, ook om uitvoering te geven aan een nieuw voornemen om meer met omwonenden van infrastructurele projecten te overleggen. Wij hebben rustig afgewacht, maar een poging tot contact is op geen enkel niveau meer ondernomen na die belofte. Toen mevrouw Verbeek daarover werd aangesproken door de SGP heeft zij gezegd dat zij liever even wilde afwachten of de noodzakelijke bestemmingsplanwijziging zou worden goedgekeurd, zodat zij daarna in overleg kon gaan. Na alles wat wij met haar hebben meegemaakt weten wij nu echt wel dat dit alleen maar tactiek is om aan ons geen boodschap meer te hebben. Bij een goedgekeurd bestemmingsplan zal zij verder walsen zoals dat tot nu toe steeds gebeurd is. Zij gokt er kennelijk op dat de gemeenteraad niet durft in te gaan tegen het reeds door haar aangekondigde inpassingsplan. Walgelijk machtsmisbruik.

Nu is het onder mijn aandacht gekomen dat er reeds in 2014 een motie is aangenomen, 'Benut de kennis van onze inwoners', die de gedeputeerde maant tot het zorgvuldig overleggen met omwonenden bij het aanpassen van wegen. Exact alle aanbevelingen in die motie zijn in de omgang met de omwonenden van de N204 in Linschoten met voeten getreden. Als "het beleid" zo bindend is dan zou ik graag weten waarom aan deze motie niet het minste gehoor gegeven is.

Hoewel ik al meer woorden heb geschreven dan ik wilde, moet ik vaststellen dat ik het topje van de ijsberg maar net benoemd heb. Graag zou ik met u, leden van Provinciale Staten, in nader contact treden om toe te lichten wat hier allemaal is misgegaan in het contact tussen bewoners en provincie. Wellicht dat er alsnog een wijziging in de omgang met ons kan komen, waarbij er ruimte ontstaat voor de reële optie dat er een goed alternatief voor "onze" weg komt. Op dit moment liggen er mensen wakker van de wijze waarop er met hun belangen gesold wordt. Ik ken zelfs al medebewoners die over het onderwerp niet meer willen praten omdat zij dan door depressieve gevoelens overmand worden. Zij hebben duidelijk al psychische schade opgelopen door de omgang met de provincie. Een dergelijke blamage voor de democratie kunt u hopelijk ongedaan maken.

Met de meeste hoogachting,

Erik de Goederen,
Linschoten